Omul între analiză și viziune

On August 11, 2016

În leadership, ființa rațional-superioară este cea care nu are nevoie să fie numită pentru a fi recunoscută.

Cu ochii întorși către rămășițele de trupuri omenești afectate în fel și chip de o boală incurabilă, necunoscută ca un vânt rău apărut prin surprindere, ca într-un coșmar din care nu te mai trezești, omul de știință Gerry Lane este măcinat de nevoia expansivă de a se înălța deasupra acestei imagini iminente a morții care-l însoțește peste tot.

Singurul analist capabil pentru a dezlega un puzzle, în venele căruia curge un sânge rece care nu se coagulează în contact cu efectul negativ al acestui *unexplained phenomenon* , el simte pur și simplu nevoia, dorința implacabilă a minții ascuțite, de a profita de o combinație pe care știe că nu o va mai întâlni niciodată, care prin forța lucrurilor accentuează diferența dintre ceea ce este substanțial și ceea ce pare a fi substanțial.

Gerry Lane nu caută să definească cadrul în care se stabilesc interacțiunile de natură științifică, prin bunăvoința unei chimii pure, printr-o biologie moleculară care întregește datele obținute prin metodele anatomiei patologice. El nu strânge probe infestate din organismul dăunător, nu-și ia ca reper de evaluare a fenomenului fragmente dintr-un cadavru, nu încearcă să descompună la o temperatură ordinară sau la o temperatură mai mult sau mai puțin ridicată substanțele eliberate natural din corpul infectat, nu încearcă să identifice reactanții afectați de vreo enzimă rezistentă la toate tipurile de antibiotice.

Ci, așa cum matematicianul poate să formeze un determinant particular cu ajutorul unei matrice pătrate, Gerry își imaginează două sisteme diferite de informație, fiecare caracterizată de o presiune a momentelor decisive și un rezultat al cauzelor naturale aflate în contact.

Oare stările care precedă transformarea definitorie a unui om într-un *undead being* se află într-un echilibru stabil? Care este forma de manifestare a omului care precede delirul mental?

Leadership: Poți modifica opțiunea de redare a imaginii pe care o ai înaintea ta, a cărei esență poate fi definită de diferența dintre ceea ce este substanțial și ceea ce pare a fi substanțial?

Gerry Lane sumarizează consecințele imediate ale prezenței virusului, și constată condiția necesară și suficientă pentru ca suma forțelor opuse care acționează asupra omului să fie nulă. Diferența dintre "ce este" și "ce pare" substanțial este dată de modul în care el se raportează la gravitatea epidemiei ce-l înconjoară, mai întâi ea este percepută ca cel mai rău lucru din lume care i se poate întâmpla la un moment dat, dar din alt punct de vedere boala devine percepută ca eșec, aducând sentimente de vinovăție și rușine, desconsiderare a propriei persoane și chiar sentiment de lipsă de valoare și inutilitate.

Cu toate acestea, Gerry Lane își pune la încercare spiritul de analiză și ajunge la o constatare foarte importantă. Şi anume, omul trebuie să sufere deja de o boală necontagioasă, tratabilă și cu posibilitatea de a fi bine stăpânită printr-un tratament medicamentos, pentru ca molima să-l evite complet, prin modul de a se comporta ca o zonă "străină".

El trebuie să prezinte o imagine clară a problemei, despre cine sau despre ce este vorba în mod concret, pentru ca el însuși să se absolve de orice vină în cazul în care forța lui de

deducție ar fi dar greș. Iar această imagine, este de fapt imaginea propriei sale conștiințe, lipsită de remușcări, dar care îl obsedează fiindcă observațiile sale oscilează de la un punct de vedere la altul. Această imagine pare tot mai ștearsă în fața așteptărilor lumii, în fața rezultatelor științei.

Leadership: Ai capacitatea și răbdarea să te numești "superior" prin limitarea nevoii de a fi "în control", încât să nu-ți negi responsabilitata de a fi tu însuți la egalitate cu ceilalți oameni?

Practic, mecanismele funcționale reglate de boală tind să excludă virusul din unitatea organismului. Fără o depistare timpurie, fără o asistență adecvată, mulți suferinzi ajung să aibă dureri, prezintă anumite manifestări. Iar tocmai aici se află cheia misterului, îmbrăcând o substanțialitate maximă, căci tocmai acestea dictează conformația unei viziuni a soluției salvatoare.

Tulburarea de panică se dezvoltă pe fondul percepției senzațiilor de moarte, acestea fiind periculoase mai ales în lipsa unei viziuni morale a lumii și a lucrurilor. Însă în vârtejul amețitor al manifestărilor felurile ale suferinzilor, Gerry reușește să dezvolte o teorie nouă asupra luptei împotriva acestui virus necruțător, pe fondul a tot ceea ce poate să apară disparat sau divers.

Fiind supusă unui determinism în relație cu responsabilitatea morală, raportă la un soi de experiență perceptuală unde cunoașterea și învățarea se concretizează într-un sistem deductiv, bazat pe analiza vizuală a exemplelor pozitive și negative, această ființă rațional-superioară reușește să facă diferența dintre ceea ce este substanțial și ceea ce pare a fi substanțial.

Dar, intuind o soluționare genială a problemei, el nu trebuie să se considere "superior" ca om de știință, ci să-și controleze impulsul de a nu urca un munte de două ori. Impulsul de a nu se opri din căutat soluții, de a trece o limită, de a păși fără să știe cum și – uneori, chiar încotro îl duce vântul evenimentelor, nu trebuie să îi știrbească dreptul de a fi el însuși un muritor, nădăjduind la mila lui Dumnezeu.

Leadership: Îți permiți libertatea de a proiecta o nouă imagine despre tine însuți în comparație cu transformările lumii din jur, încât să poți experimenta ipostaze diferite ale existenței tale?

Între substanțial și ceea ce pare substanțial, fapt ce derivă din experiențe de viață adverse, are loc o întrepătrundere a celor doi justificatori ai condiției de erou: presiunea momentelor decisive și un rezultat al cauzelor naturale aflate în contact.

Circumstanțele de înțelegere și contracarare a fenomenelor de risc se manifestă cu mai mare intensitate în contextul manifestărilor neanticipate, acolo unde apar lacune inexplicabile, lipse de continuitate în comportament și atitudine. Handicapul plămădirii unui mecanism de predictibilitate fiind răscumpărat de un viguros simț al detaliilor aflate la vedere, dar obturate de intervenții aleatoare.

Întotdeauna omul care experimentează transformările definitorii ale lumii din jur, acolo unde cu greu se poate constata unde anume au loc schimbările mici, dar cu efect major, se află într-o perpetuă mobilitate. Totdeauna aspirând spre o căutare care nu-și ajunge, care nu se determină fix, echivalentă cu înțelegerea propriei lumi interioare.

Fondul acestei perpetue căutări constă în receptarea integrală a acelor informații și cantitatea

potrivită pentru focalizarea minții spre intenții și scopuri mai înalte. Gery a descoperit leacul, a salvat omenirea, el însuși devenind primul cobai dintr-un experiment al morții. Şi-a dat seama că înainte de a fi mai mult decât un om oarecare, trebuie să fie un cobai ca oricare altul.

Leadershipul este imaginea unui om de știință genial care s-ar putea numi el însuși un om superior, dar mai întâi de toate trebuie să-și accepte condiția de a fi un experiment al propriei conștiințe.

Omul între analiză și viziune poate să modeleze o lume fără a fi neapărat artizanul ei, doar prin creativitatea necesară "supraviețuirii", prin puterea de a sesiza diferența dintre ceea ce este substanțial și ceea ce pare a fi substanțial.

Acesta este un soi de leadership care nu are nevoie de „coacere" pentru a te transforma într-o adevărată legendă, ci doar de prezență de spirit.

* Notă: World War Z

Source: https://neculaifantanaru.com/omul-intre-analiza-si-viziune.html